

Kniha Jóel a laodicejská Církev adventistů sedmého dne – číslo čtyřicet dva

Jeff Pippenger

2026-02-09

Číslo čtyřicet dva

Když je 23. kapitola knihy Leviticus rozdělena na dvě stejné linie po dvaadvaceti verších ve spojitosti s Kristovou linií, v níž jarní svátky nalezly svůj antityp, můžeme ukázat linii, která začíná třemi kroky: Paschou pátečního večera, svátkem nekvašených chlebů v sobotu a prvotinami prvního dne týdne. To je jeden mezník, jak jej představuje Kristův křest, avšak tento jediný mezník má tři kroky.

Když vyjdeme od vzkříšení a postupíme o čtyřicet dní do budoucnosti, dospějeme k bodu obratu, neboť tehdy Kristus přestal vyučovat tváří v tvář a vystoupil v oblacích. Také sto čtyřicet čtyři tisíc vystupuje v oblacích.

A uslyšeli veliký hlas z nebe, který jim pravil: Vystupte sem. I vstoupili na oblaku do nebe, a jejich nepřátelé je spatřili. A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení, a desátý díl města se zřítíl, a při tom zemětřesení bylo zabito sedm tisíc lidí; a ostatní se zděsili a vzdali slávu Bohu nebes. Druhé běda pominulo; aj, třetí běda přichází brzo. I zatroubil sedmý anděl; a ozvaly se v nebi veliké hlasy, které pravily: Království tohoto světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Krista, a bude kralovat na věky věků. Zjevení 11,12–15.

Druhé a třetí běda je islám a sedmý anděl je třetí běda, které je opět islám. Třetí běda přichází rychle při zemětřesení. Zemětřesením je nedělní zákon ve Spojených státech; Spojené státy jsou zemskou šelmou ze Zjevení třinácté kapitoly a nedělní zákon je otřesem, který je zemětřesením. Zemská šelma je předním králem z deseti králů a když jsou Spojené státy při nedělním zákonu svrženy, padne desetina města. V téže hodině nedělního zákona jsou dva svědkové, představovaní Eliášem a Mojžíšem, ti samí dva svědkové, kteří se proměnění zjeví s Kristem Petrovi, Jakubovi a Janovi, vyzdvižení do nebe v oblaku a všichni vidí, neboť je spatřili jejich nepřátelé.

Čtyřicet dní po vzkříšení Ježíš „vystoupil“ v oblacích a začalo deset dní v horní místnosti. Nanebevstoupení je vizuální zkouškou, stejně jako druhý ze tří andělů. Při svém nanebevstoupení andělé prohlásili, že se vrátí s oblaky, právě tak, jako právě vystoupil s oblaky.

A když to pověděl, byl před jejich zraky vzat vzhůru; a oblak jim jej zastřel z očí. A když upřeně hleděli k nebi, jak odcházel, hle, stanuli při nich dva muži v bílém rouchu; kteří také řekli: Muži galilejští, proč stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, přijde právě tak, jak jste jej viděli odcházet do nebe. Skutky 1,9–11.

Jeho návrat při Jeho druhém příchodu je ve „slávě“ Jeho království.

Kdo by se tedy styděl za mne a za má slova v tomto cizoložném a hříšném pokolení, za toho se bude stydět i Syn člověka, až přijde v slávě svého Otce se svatými anděly. Marek 8,38.

Tutéž „slávu“ spatřili Petr, Jakub a Jan na hoře Proměnění. Hora Proměnění byla rovněž druhým krokem, jemuž předcházela Cesarea Filipova a po němž následovala Caesarea Maritima. Druhá zkouška je také zkouškou obrazu šelmy, zkouškou, která vyžaduje prorocké rozpoznání, že se obraz šelmy utváří. Druhá zkouška je také Melzarovou prohlídkou Daniela a jeho přátel, aby porovnal jejich vzezření s těmi, kteří nejedli luštěniny. Je to zkouška zrakem. Druhým krokem ve třech smluvních krocích dějin Abramovy smlouvy bylo „znamení“ obřízky. Druhý krok představuje zapečetění Božího lidu, když je vyzdvihován jako korouhev. Druhý krok je místem, kde se zjevuje „sláva“, neboť tři kroky prvního anděla jsou bázeň, „sláva“ a soud. Čtyřicátý den letničního období odpovídá hoře Proměnění. Zuj si obuv, neboť stojíš na svatě půdě.

Nanebevstoupení je vizuální zkouškou a v linii svátků mu na hranici čtyřiceti dnů předchází pět dnů se svátkem Trubek. Svátek Trubek označuje varování sedmé trubky, jímž je varování islámu.

Nanebevstoupení následuje po troubeních o pět dní a poté, pět dní po nanebevstoupení, Den smíření označuje soud. Troubení jsou staré stezky, je to laodicejské poselství, je to islám a je to základní poselství prvního anděla. O pět dní později, když končí vyučování „tváří v tvář“, je viditelná druhá zkouška druhého anděla označena nanebevstoupením. O pět dní poté soud označuje třetího anděla.

Pět dní poté, co je dokončen soud nad domem Božím, přichází soud nad Spojené státy, jak je vyznačen Dnem Letnic.

I řekl Abramovi: Jistě věz, že tvé potomstvo bude cizincem v zemi, která jim nebude patřit, a budou tam sloužit; a budou je soužit po čtyři sta let. Avšak i ten národ, jemuž budou sloužit, budu soudit; a potom vyjdou s velikým majetkem. Genesis 15,13–14.

„Velká podstata“, kterou sto čtyřicet čtyři tisíce vlastní v době nedělního zákona, kdy je souzen „národ“ Spojených států, je podstatou šesté kapitoly Izajášovy, představující Božství. Prorocství Abrahamovy smlouvy praví „i ten národ“, čímž označuje, že Boží lid je zapečetěn před nedělním zákonem. Poté je při nedělním zákoně, v období znázorněném sedmi dny svátku stánků, pozdní déšť vyléván bez míry, zatímco je vykonáván soud nad velikým zástupem stojícím mimo Boží dům.

Dne 18. července 2020 byli dva svědkové zabiti na ulicích Sodomy a Egypta. Těmi dvěma svědky byli Mojžiš a Eliáš a William Miller byl Eliášem své dějinné linie. Ve svém snu na okamžik zavřel oči a 18. července 2020 je prorocky zavřel ve smrti. Když otevřel oči, místnost byla prázdná, dveře i okna byly otevřené. Když pak Miller uviděl dílo, které muž s kartáčem na smetí vykonával, naléhavě ho prosil, aby byl opatrný, a muž s kartáčem na smetí ho ujistil, že vše bude v pořádku.

Když se Miller v červenci roku 2023 probudil na poušti, nastal svátek nekvašených chlebů, těsně před vzkříšením 31. prosince 2023. V tom okamžiku se začalo odpečetovat prorocké poselství pravého Půlnočního volání, ono „volání“, které předobrazovala každá jiná prorocká zvěst, jež kdy byla odpečetěna; neboť konec tří a půl dne označuje „čas konce“ a v „čase konce“ vždy dochází k prorockému odpečetění. Tak je tomu vždy, neboť Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. Jeho jednání s lidmi je stále stejné, neboť nyní působí podle stejných „linií“, jako působil vždy. Na

konci tří a půl dne bylo odpečetěno Zjevení Ježíše Krista.

Vzkříšené tělo bylo předobrazeno Adamem, který byl nejprve utvořen a poté oživen dechem života. Mrtvé suché kosti z Ezechiele 37 byly rovněž nejprve utvořeny jedním proroctvím a následně přivedeny k životu druhým proroctvím, které přineslo dech života neživému tělu poselstvím čtyř větrů, což je zpečetující poselství. V obou znázorněních má proroctví, které je odpečetěno, dvě části, jež jsou představeny rozmanitými způsoby. Jsou jimi vnitřní a vnější; jsou jimi vidění řek Ulai a Hiddekel; jsou jimi vidění chazon a mareh; jsou jimi dva svědkové, dvě zlaté trubice, a tak dále.

V milleritských dějinách bylo Půlnoční volání proroctvím, které se spojilo s proroctvím druhého anděla. Dvoustupňové proroctví. Když byly mrtvé suché kosti v roce 2023 vzkříšeny, musely být z prorocké nutnosti podrobeny zkoušce, neboť odpečetění proroctví vždy zahajuje třístupňový proces zkoušení. Prvními dvěma zkouškami by byla základní zkouška a poté zkouška chrámu.

Pět dní po vzkříšení končí hlas na poušti, představovaný obdobím nekvašených chlebů, neboť Eliáš, představovaný Millerem a Janem Křtitelem, oba připravovali cestu Tomu, jehož obuv nebyli hodni nosit. Při vzkříšení začíná Ježíš své období vyučování „tváří v tvář“ po čtyřicet dní. Toto vyučování „tváří v tvář“ začalo pro Daniela ve desáté kapitole dvacátého druhého dne. Je tam znázorněno jako tři kroky a tři doteky spolu se zdvojeným posílením.

Pět dní před uplynutím čtyřiceti dnů zaznívá varování polnice islámu. Varování islámu bylo předobrazeno oslem, na němž Kristus jel při svém triumfálním vjezdu do Jeruzaléma. Dříve než sestoupil po svazích Olivové hory do Jeruzaléma, nejprve přikázal svým učedníkům, aby šli a osla odvážali.

„Tento pohled byl dán v roce 1847, kdy bylo mezi adventními bratry jen velmi málo těch, kdo zachovávali sobotu, a i z těch jen nemnozí se domnívali, že její zachovávání je natolik důležité, aby vymezovalo hranici mezi Božím lidem a nevěřícími. Nyní se začíná ukazovat naplnění tohoto pohledu. „Počátek onoho času soužení,“ o němž je zde zmínka, se nevztahuje k době, kdy začnou být vylévány rány, nýbrž ke krátkému období těsně před jejich vylitím, zatímco Kristus je ve svatyni. V té době, zatímco se dílo spasení chýlí ke konci, bude na zemi přicházet soužení a národy se budou hněvat, avšak budou drženy na uzdě, aby nebránily dílu třetího anděla. V té době přijde „pozdní déšť,“ neboli občerstvení od přítomnosti Páně, aby dal moc mocnému hlasu třetího anděla a připravil svaté, aby obstáli v době, kdy bude vylito sedm posledních ran.“ Early Writings, 85.

Dne 11. září přikázal svým andělům, aby osla uvolnili, a poté George Bush mladší osla zadržel. Kýros je předobrazem prvního anděla, neboť vyhlásil první dekret. Proto představuje jak 11. srpen 1840, tak 11. září, a 11. září byl islám, představovaný „hněvem národů“, uvolněn a poté držen na uzdě. V té době začal padat pozdní déšť. Kýros představuje oba mezníky islámu: 11. srpen 1840 i 11. září.

„Po tři týdny zápasil Gabriel s mocnostmi temnoty a snažil se čelit vlivům působícím na mysl Kýrovu; a dříve než zápas skončil, přišel Gabrielovi na pomoc sám Kristus. „Kníže perského království stálo proti mně jedenadvacet dní,“ prohlašuje Gabriel, „ale hle, Michael, jeden z

předních knížat, mi přišel na pomoc; a zůstal jsem tam u králů perských.' Daniel 10,13. Bylo učiněno vše, co nebe mohlo vykonat ve prospěch Božího lidu. Vítězství bylo nakonec dosaženo; síly nepřítele byly zadrženy po všechny dny Kýrovy i po všechny dny jeho syna Kambýsa, který vládl asi sedm a půl roku.“ Proroci a králové, 571.

Kýros, 11. srpna 1840, kdy osmanská nadvláda ustala, jak to vyjadřovali průkopníci, byl islám druhého běda zadržen. Toto zadržení označilo závěr časového proroctví o třech stech devadesáti jednom roce a patnácti dnech, které začalo tehdy, když byli čtyři andělé, představující čtyři islámské sultány, uvolnění šestým andělem, jenž představoval druhé běda ze tří bēd islámu. Dne 11. září islám udeřil a poté byl zadržen, jak je to znázorněno zadržením v dějinách Kýra a roku 1840. Všichni tři tito svědkové označují zadržení nebo uvolnění islámu a na počátku Kristova triumfálního vjezdu bylo oslátko odvázáno.

Uvolnění oslice před Jeho triumfálním vjezdem označuje poselství trouby, které přichází pět dní před nanebevstoupením. Poselství o tom, že islám je znovu uvolněn, jako tomu bylo 11. září, a jak bude znovu uvolněn o patnáct dní později při nedělním zákoně, jenž je Letnicemi, je poselstvím, které označuje počátek Půlnočního volání. Uvolnění oslice označuje začátek neboli alfu hlásání poselství Půlnočního volání a při nedělním zákoně, kde se Půlnoční volání mění v hlasité volání, islám znovu zasahuje šelmu země.

Období Půlnočního volání začíná úderem alfa ze strany islámu a končí úderem omega ze strany islámu. Údery islámu proti Spojeným státům jsou znázorněny ve svědectví o Balámovi a jeho oslici, které je ovšem zaznamenáno v 22. kapitole knihy Numeri. Osud laodicejské církve adventistů sedmého dne jako protestantského rohu šelmy země je znázorněn v Izajáši 22,22 (vnitřní) a osud republikánského rohu je vyložen v Numeri 22,22 (vnější) a dále.

I vzplanul Boží hněv, protože šel; a anděl Hospodinův se mu postavil do cesty jako odpůrce. Jel pak na své oslici a jeho dva služebníci byli s ním.

I oslice spatřila anděla Hospodinova, jak stojí na cestě s obnaženým mečem v ruce; i uhnula oslice z cesty a šla do pole. Bileám pak oslici bil, aby ji vrátil na cestu. Numeri 22,22.23.

K 11. září byl Balám, falešný prorok, představující Spojené státy a George Bushe mladšího, zaměstnán snahou dokončit dílo, které jeho otec George Bush starší započal v globalistickém pokusu svrhnout Spojené státy a uskutečnit to, co nazval „novým světovým řádem“. Biblickou pohnutkou globalistů je zabít Boží lid ostatku a George Bush mladší představuje závěr prorockého odkazu svého otce při uvádění „nového světového řádu“, jak jej nazýval. Bushův „nový světový řád“ dospívá k trojímu spojení draka, šelmy a falešného proroka při nedělním zákoně a George Bush mladší označuje počátek období, které vrcholí při nedělním zákoně, jenž je dobou zapečetování, dobou zkoušky obrazu šelmy, obdobím představovaným prvním hlasem Zjevení osmnácté kapitoly a mnohým dalším. Balámova oslice odvrátila globalistickou agendu stranou, dokud nebude sto čtyřicet čtyři tisíc zapečetěno na svých čelech.

Píseň aneb žalm Asafův. Nebud' zticha, Bože; nemlč a nezůstávej nečinný, ó Bože. Nebo aj, tvoji nepřátelé se bouří, a ti, kdo tě nenávidí, pozdvihli hlavu. Úkladně se radili proti tvému lidu a smlouvali se proti tvým skrytým. Řekli: Pojd'te, a vyhlad'me je, aby nebyli národem, aby

jméno Izraele již nebylo připomínáno. Neboť se jednomyslně spolu radili; uzavřeli spolek proti tobě. Žalmy 83:1–5.

Verše od šestého dále označují „nepřátele“ jako „deset“ národů, kteří jsou v sedmnácté kapitole Zjevení představeni jako deset králů. Tam je těch deset králů jedné myslí, avšak Asaf říká: „společně se radili jednomyslně; uzavřeli proti tobě smlouvu.“ Těch deset králů jsou globalistickým zlým spiknutím posledních dnů, které se odhodlalo „vyhladit“ „Izrael“, „tvé skryté“, aby přestal „být národem“. Dílem spolku deseti králů, kteří „vyvyšují“ papežskou moc jako „hlavu“ trojitého spojení, je zničit duchovní „Izrael“, jenž je skryt v „skrýši Nejvyššího“.

Při 11. září osel islámu vychýlil program draka z jeho cesty, neboť mocný anděl ze Zjevení 18 sestoupil s mečem ve své ruce. Vnitřní zkouškou tehdy bylo navrátit se ke starým stezkám. V tom okamžiku se začalo opakovat opakování milleritských dějin jak prvního, tak druhého anděla, jak je vyloženo v dějinách prvních tří veršů osmnácté kapitoly Zjevení. Těmi prvními třemi verši jsou verše, o nichž sestra Whiteová uvedla, že se naplní, až budou strženy veliké budovy města New York.

Dne 11. září se naplnilo Zjevení 18,1–3 a paralela prvního anděla sestupujícího, aby ozářil zemi svou slávou, 11. srpna 1840, byla tehdy spojena s druhým andělem, který oznámil pád Babylona. Balám byl symbolem prvního anděla a Balám byl doprovázen svými dvěma služebníky, představujícími druhého anděla.

V Bileámově znázornění republikánského rohu falešného proroka by Bileám měl ještě další dvě střetnutí s oslicí islámu. Při třetím střetnutí by oslice „promluvila“ a promluvení proroctví označuje nedělní zákon. Dne 7. října 2023 oslice udeřila znovu, nikoli však na duchovní moderní slavnou zemi. Udeřila na doslovnou starověkou slavnou zemi a Bileám a jeho oslice se nyní nacházeli ve svém druhém střetnutí.

Avšak anděl Hospodinův se postavil na stezku mezi vinicemi; po jedné straně byla zeď a po druhé straně byla zeď. Když oslice spatřila anděla Hospodinova, přitiskla se ke zdi a přimáčkla Balámovu nohu ke zdi; i bil ji znovu. Numeri 22,24.25.

Vinice starověkého Izraele znázorňuje vinici laodicejského adventismu sedmého dne. Obojí je smluvním lidem, jemuž byla svěřena odpovědnost být strážcem Božího zákona, který je znázorněn jako „zeď“ a je jedním z prvků tvořících vinici.

Což ještě bylo možno učinit mé vinici, co jsem v ní neučinil? Proč, když jsem očekával, že vydá hrozny, vydala plané hrozny? A nyní tedy, povím vám, co učiním své vinici: odstráním její ohradu, a bude spásána; strhnu její zeď, a bude pošlapána. Izajáš 5,4.5.

Starověký doslovný i novodobý duchovní Izrael se vzbouřily a odmítly své posvátné odpovědnosti. Od 11. září až po nedělní zákon je prorocká otázka znázorněna „zdi“. Touto prorockou otázkou je zboření „zdi“ oddělení církve od státu v Ústavě Spojených států. Dne 11. září Bush zavedl Patriot Act, což byl významný krok k převrácení Ústavy, neboť právě tehdy byla filozofie, která Ústavu vedla, obrácena naruby, když byly přijaty zásady římského práva, které tvrdí, že člověk je vinen, dokud není prokázána jeho nevina, nad zásadu anglického práva, která zastává, že člověk je

nevinen, dokud není prokázána jeho vina.

Období od 11. září až do nedělního zákona obsahuje prorocké odkazy na „zdi“. Islám, který jako Balámova oslice naráží do zdí, označuje, že právě otázka islámu poskytne mylnou logiku k převrácení zásad obsažených v Ústavě. V tomto prorockém smyslu je islám, biblický falešný prorok, tím, co klame Spojené státy během doby zkoušky obrazu šelmy, stejně jako falešný prorok Spojených států klame celý svět během světové doby zkoušky obrazu šelmy.

Dne 7. října 2023 zaútočil osel islámu na starověkou doslovnou slavnou zemi, a když bude osel uvolněn před vyhlášením Půlnočního volání, islám znovu udeří na Spojené státy, moderní duchovní slavnou zemi, jak to učinil 11. září. Když Balám podruhé udeří osla, je to druhý anděl, a druhý anděl vždy působí zdvojení, jak je znázorněno „cestou vinic“ se dvěma zdmi.

I anděl Hospodinův postoupil dále a stanul na úzkém místě, kde nebylo cesty uhnout ani napravo ani nalevo. Když oslice spatřila anděla Hospodinova, klesla pod Balámem; i vzplanul Balámův hněv a bil oslici holí. Tu Hospodin otevřel ústa oslice a ona řekla Balámovi: Co jsem ti učinila, že jsi mě již potřetil bil? Numeri 22,26–28.

Když se blíže zamyslíme nad verši dvacet dva a dvacet tři, zjistíme, že oslice je ve skutečnosti poprvé udeřena až ve verši dvacet tři.

I vzplanul Boží hněv, protože šel; a anděl Hospodinův se mu postavil do cesty jako protivník. Jel pak na své oslici a jeho dva služebníci byli s ním.

I oslice spatřila anděla Hospodinova, jak stojí na cestě, s obnaženým mečem v ruce; i uhnula oslice z cesty a vešla do pole. Bileám však bil oslici, aby ji přivedl zpět na cestu. Numeri 22,22.23.

Boží hněv vůči Balámovi za to, že přijal žádost stát se falešným prorokem, byl paralelou k tomu, jak Kristus ukončil svůj rozhovor s hašteřivými Židy v posledním verši Matouše 22. Dvacátý třetí verš 4. Mojžíšovy 22 odpovídá Matoušovi 23 a verše dvacet čtyři a dvacet pět 4. Mojžíšovy odpovídají kapitolám 24 a 25 Matouše. Verše dvacet šest, dvacet sedm a dvacet osm odpovídají kapitolám 26, 27 a 28 Matouše.

Matouš 23 je první anděl, 24 a 25 jsou druhý anděl a 26, 27 a 28 jsou třetí anděl. Ve 4. Mojžíšově 22 je verš 23 prvním andělem, verše 24 a 25 jsou druhým andělem a verše 26, 27 a 28 jsou třetím andělem. Matouš oslovuje lid smlouvy, starý i nový: 4. Mojžíšova určuje úlohu islámu jako Božího nástroje k trestajícímu káráni bohoslužby v neděli, která začíná ve Spojených státech a poté zasahuje svět. Po třetím úderu, když oslice promluví, je Balám osvícen ohledně toho, co se právě stalo.

Hospodin pak Bileámovi otevřel oči, a on spatřil Hospodinova anděla, jak stojí na cestě s obnaženým mečem v ruce; i sklonil hlavu a padl na tvář. A Hospodinův anděl mu řekl: Proč jsi již třikrát bil svou oslici? Hle, vyšel jsem, abych se ti postavil na odpor, protože tvá cesta je přede mnou převrácená. Oslice mě spatřila a již třikrát se přede mnou odvrátila; kdyby se ode mne neodvrátila, byl bych nyní jistě zabil tebe a ji nechal naživu. I řekl Bileám Hospodinovu andělu: Zhřešil jsem, neboť jsem nevěděl, že stojíš proti mně na cestě; nyní tedy, jestliže je ti

to proti vůli, vrátím se zpět. Numeri 22,31–34.

Balám představuje falešného proroka, jímž jsou Spojené státy, které při nedělním zákoně mluví jako drak. Při nedělním zákoně, když je osvícen, představuje ty, kdo jsou dosud v Babylóně, kteří jsou pak probuzeni k otázce nedělního zákona a jsou povoláni ven z Babylóna.

Pět dnů vyučování poselství o nekvašeném chlebu od Millera, poté třicet dnů, kdy Kristus vyučuje své kněze, znázorněné oněmi třiceti, což vede k troubenému varovnému poselství o uvolnění osla, které o pět dnů předchází vztyčení korouhve, jež o pět dnů předchází zavřeným dveřím v podobenství o deseti pannách, které o pět dnů předcházejí letničnímu nedělnímu zákonu, jenž uvádí sedmidenní období Stánků, které je plným vyjitím pozdního deště během krize nedělního zákona, neboť zkouška onoho období se týká sedmého dne.

Číslo pět je symbolem panen, ať moudrých, či pošetilých. Číslo třicet je symbolem kněží, což vyjadřuje název Leviticus. Číslo sedm je symbolem soboty. Dvacátá třetí kapitola Leviticus znázorňuje dějiny kněží, levitů z Malachiáše 3, moudrých panen a sto čtyřiceti čtyř tisíc během doby zkoušky v sobotu.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.